

ת"פ 15559/04/11 - מדינת ישראל נגד מחמוד חניף, מחמד סאפי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15559-04-11 מדינת ישראל נ' חניף(אסיר) ואח'

המאשימה	בפני בעניין: כב' השופט בכיר דניאל בארי מדינת ישראל ע"י עו"ד שרון אדרי נגד 1.מחמוד חניף (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד עין צבי 2.מחמד סאפי ע"י עו"ד מסארווה
הנאשמים	

גזר דין

1. לאחר ניהול הוכחות הורשעו הנאשמים בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב. ביום 2/4/2011 ברחוב פנחס בן יאיר 4 בתל אביב, התפרצו הנאשמים ביחד עם אחר שהיה קטין לרכב מזדה מספר רישוי 1880320.
נאשם 2 נהג ברכב בשעה שנאשם 1 ניפץ באמצעות פטישון שקיבל מהקטין את השמשה הימנית האחורית של הרכב ולקח מתוכו מחשב נייד.
הרכוש לא הוחזר לבעליו.
2. נאשם מס' 1 הוא אדם יליד 1984 לחובתו תשע הרשעות קודמות רובן עבירות רכוש שבוצעו כלפי כלי רכב של אחרים. לחובתו של נאשם זה מאסר מותה בן 15 חודשים שהוטל בת"פ 2641/03 והוארך ביום 22.3.2011 בת"פ 8290/08. עונש זה הוא חב הפעלה.
3. יש לראות בחומרה רבה את מעשיו של הנאשם שחזר לבצע עבירות מאותו סוג פחות משנה לאחר שהמאסר המותנה בעניינו הוארך.
4. נאשם 2 הוא אדם יליד 1986 לחובתו שלושהודמות בעבירות רכוש. רוב העבירות בוצעו כלפי כלי רכב השייכים לזולת. כנגד נאשם זה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 9 חודשים שהוטל בת"פ 8290/08 וכן התחייבות ע"ס 1,000 ₪ שהוטלה באותו תיק.

5. הערך המוגן בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הוא שמירה על רכושו ותחושת הבטחון של הציבור. מתחם הענישה - ההולם הוא בן 4 ל-14 חודשי מאסר.

6. התביעה ביקשה לגזור על הנאשמים עונש מאסר בפועל ולהפעיל במצטבר את העונשים המותנים. כמו כן ביקשה התביעה לגזור על הנאשמים קנס ופיצוי למתלונן.

7. סניגורו של נאשם 1 ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות. בעובדה כי חל שינוי בהתנהגותו של הנאשם מאז הסתבכותו בתיק הנוכחי וביקש להפעיל את עונש המאסר המותנה בחופף לכל עונש אחר ולהמנע מהטלת קנס.

ב"כ של נאשם זה ציין כי הנאשם הוא נשוי ואב לשלושה ילדים שהקטן בהם הוא בן חודש. הסניגור ציין כי האשם עובד לפרנסתו ומפרנס גם את שתי אחיותיו.

ב"כ נאשם זה ציין כי הקטין שהיה מעורב באותה עבירה נידון ל-12 חודשי מאסר שכללו שתי הפעלות של מאסרים מותנים.

הסניגור גם ביקש להתחשב בתנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם בתיק זה.

8. ב"כ נאשם 2 ציין כי חלקו של מרשו באירוע היה מצומצם יותר, הוא גם הדגיש כי עברו של נאשם זה הוא פחות מכביד מעברו שלנאשם 1. הסניגור ציין כי הנאשם מטפל באחיו החרש הנתמך ע"י הבטוח הלאומי.

הסניגור ביקש להתחשב בתנאים המגבילים שהוטלו על מרשו על העובדה כי מעשה העבירה האחרון שהורשע היה בשנת 2006 וביקש להאריך את המאסר המותנה.

9. אין אפשרות לקבל את עתירות הסניגורים, רוב הטענות להקלה בעונש נטענו כבר בעבר והתברר כי לא היה להם יסוד. הנאשמים שזכו לגישה מקלה צד בתי המשפט חזרו לבצע עבירות מאותו סוג. אין גם מקום לקבל את הטענה כי יש לראות בעונשו של הקטין עונש שמחייב בית משפט זה. הגישה העונשית בעניינם של הקטינים היא גישה שונה שבה כובד המשקל מוסט לכיוון השיקומים.

10. אני מסכים כי יש לגזור עונש חמור יותר על נאשם מס' 1 נוכח עברו וחלקו היחסי באירוע.

11. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אני מפעיל את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד נאשם מס' 1.

אני גוזר על נאשם מס' 1 עשרים חודשי מאסר מהם 9 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מבית הסוהר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיפים 413, 452 ה' לחוק העונשין וכן עבירה שמהותה שלילת יד ברכוש הזולת.

עונשי המאסר המופעל והמוטל יצטברו כך שעל הנאשם יהיה לרצות 24 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 5.4.11 עד 7.4.11.

לעונש זה אני מצרף קנס בסך 1000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.5.2014.

אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן מר יותם שדה ת.ז. 300715950 מרח' הבנים 18 רחובות בסך 1,500 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 2.5.2014 ויועבר למתלונן.

12. באשר לנאשם 2 אני מחליט להפעיל את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

אני גוזר על נאשם זה 13 חודשי מאסר מהם 5 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מבית הסוהר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שמהותה שליחת יד ברכוש הזולת למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

עונשי המאסר המופעל והמוטל יצטברו כך שעל הנאשם יהיה לרצות 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 3.4.11 ועד 7.4.11.

אני מפעיל את ההתחייבות על סך 1,000 ₪ בעניינו של הנאשם. סכום זה ישולם עד יום 15.6.2014.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך 750 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 30.6.2014.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אדר י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בנוכחות הצדדים.